

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 47.609/1
VAN 7 JANUARI 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 16 december 2009 door de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende de subsidiëring van voortrajecten, brugprojecten en arbeidsdeelname binnen het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap", heeft het volgende advies gegeven:

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering bepaalt voor het schooljaar 2009-2010 het maximum aantal uren dat besteed kan worden aan het inrichten van voortrajecten, brugprojecten en arbeidsdeelname in het kader van het deeltijds beroepssecundair onderwijs of de leertijd (artikel 2 van het ontwerp). Het bepaalt bovendien, wat de voortrajecten betreft, de wijze waarop de subsidiëring op basis van het aantal gepresteerde deelnemersuren wordt bepaald en de wijze waarop het gewaarborgde forfaitair bedrag voor die subsidie wordt berekend (artikel 3).

2. Luidens het eerste lid van de aanhef wordt voor het ontwerp rechtsgrond gezocht in de artikelen 86, § 1, 3/, 100, voorlaatste lid, 101, voorlaatste lid, en 102, voorlaatste lid, van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap.

2.1. Artikel 86, § 1, 3/, dat betrekking heeft op de toekenning van aanvullende werkingsmiddelen aan de centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs en niet op de subsidiëring van voortrajecten, brugprojecten en arbeidsdeelname bedoeld in de voorliggende regeling, biedt geen rechtsgrond voor het ontwerp.

2.2. Artikel 2 van het ontwerp bepaalt het maximum aantal uren dat voor subsidiëring in aanmerking komt. De artikelen 100, voorlaatste lid, 101, voorlaatste lid, en 102, voorlaatste lid, machtigen de Vlaamse Regering weliswaar om het subsidiebedrag per gepresteerd deelnemersuur te bepalen, doch bevatten geen uitdrukkelijke machtiging om in dat verband ook het aantal uren dat voor subsidiëring in aanmerking komt te bepalen. Voor artikel 2 van het ontwerp kan dan ook geen rechtsgrond worden geboden door voornoemde bepalingen.

Voor artikel 2 van het ontwerp zou wel rechtsgrond kunnen worden geboden door een specifieke bepaling van de algemene uitgavenbegroting die het globaal subsidiebedrag voor de gepresteerde deelnemersuren vaststelt, in samenhang gelezen met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Indien dergelijke bepaling(en) voorhanden is (zijn), dient ernaar te worden verwezen in de aanhef van het ontwerp, evenals naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Is dat niet het geval, dient artikel 2 uit het ontwerp te worden weggelaten.

2.3. Artikel 3 van het ontwerp dat, wat de voortrajecten betreft, het gesubsidieerde forfaitair bedrag en het subsidiebedrag per gepresteerd deelnemersuur bepaalt, vindt rechtsgrond in artikel 100, voorlaatste lid, van het decreet van 10 juli 2008.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

Rekening houdende met wat hiervoor omtrent de rechtsgrond is opgemerkt, dient het eerste lid van de aanhef te worden aangepast en dient in voorkomend geval een verwijzing te worden opgenomen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en naar de desbetreffende bepaling(en) van de algemene uitgavenbegroting.

Artikel 2

Indien artikel 2 in het ontwerp kan worden behouden, dient de verwijzing naar artikel 86, § 1, 3/, te worden geschrapt, nu die bepaling betrekking heeft op de aanvullende werkingsmiddelen voor het deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Artikel 4

Artikel 4 bepaalt dat het ontworpen besluit uitwerking heeft met ingang van 1 september 2009.

In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht. Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX, M. TISON,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

M. VAN DAMME